

Lynn Dhority:¹

Priča o Kristini

Ovo je priča o Kristini koja je napustila dom svojih roditelja i otišla u svijet. Želi živjeti samostalno, osloboditi se navika svojih roditelja te se susresti s novim izazovima. Kristinu je njen put doveo do centra Uni koji je središte duhovnog rasta i mudrosti, gdje se susreću najrazličitiji ljudi u potrazi za znanjem. Centar Uni nalazi se u središtu pokrajine zvane Namreg. Došla je u jesen kad je lišće počelo mijenjati boje u tamno crvene, narančaste i žute tonove, kad se drveće pripremalo da svoje življenje okrene prema unutra.

Kristina je pomalo zbunjena jer je prvi put u pokrajini Namreg i ne razumije jezik ljudi oko sebe. Kad ih sluša kako brzo i čudno govore, strah ju je i pita se - nije li možda pogriješila što je došla ovamo. Kako je jednostavno bilo razumjeti prijatelje kod kuće. Razlika između njenog neznanja i znanja ostalih u centru Uni još joj pojačava dvoumljenje o pravilnosti njene odluke. Tu su, doduše, i ostali učenici iz još udaljenijih krajeva nego što je ona i ne vidi da su zabrinuti.

I dok njena dilema postaje sve veća susreće jednog od voditelja u centru Uni. Uočava kako svakog novog polaznika pozdravlja i pomaže mu da se uključi u tečaj. Voditelju je ime Kreatilov. Kreatilov je zaista vrlo prijatan čovjek. Pozdravlja je na njenom materinjem jeziku i ona se uskoro osjeća ugodno i kad on govori na svom jeziku Namreg. Iznenađena je kako se sigurno i opušteno osjeća u blizini voditelja i kako ima povjerenja u njega. Ubrzo počinje razumijevati i kad joj govori u jeziku Namreg i nije prošlo mnogo vremena da mu je počela i odgovarati na tom čudnom jeziku. Kreatilov vidi da Kristina ima sve potrebne sposobnosti. Uz njegovu podršku, ohrabivanje te duboko razumijevanje, Kristina počinje postupno otvarati svoj um i srce i okretati se mogućnostima oko sebe. Kreatilov provodi dosta vremena s Kristinom i ostalima. Priča im zanimljive priče, igra s njima uzbudljive igre i sluša ih s pažnjom i zanimanjem. Svi vrlo brzo uče i sve se događa gotovo neprimjetno.

Kristinino samopouzdanje raste. Počinje razgovarati s ostalima, smijati se, igrati se i zbijati šale. Raduje se svakom novom susretu s njima i s Kreatilovom. S vremenom uvidi da i ostali doživljavaju slične izazove, strahove, napetosti i tiha nadanja. Među njima počinju se plesti veze toplog prijateljstva.

Jedan od prijatelja, Bruno, pozove je na plesni festival u Namregu. Kreatilov ih je učio i tradicionalne plesove tog kraja. Na festivalu su ih izveli vrlo okretno s lakoćom i oduševljenjem. Malo je sudionika na festivalu s tako skromnim iskustvom kao što su Kristina i Bruno, pa ipak, k njima prilazi mnogo domaćina i čestita im za tako prirodno i skladno izvođenje za njih novih plesnih oblika.

Za vrijeme odmora, jedan od tradicionalnih učitelja plesa, po imenu Pedanter, upitao ih je koliko sati dnevno su morali vježbati da bi dostigli ovakav nivo. Kako je samo bio začuđen kad su mu rekli da nisu posebno vježbali nego su s Kreatilovom plesali za

¹ Dhority, L. (1992.) Ustvarjalne metode učenja, Alpha center, Ljubljana, str. 84-86.

zabavu. Plesni učitelj u to nije mogao vjerovati pa je izrazio sumnju da možda lažu. Kristina i Bruno su se zbunili i upitali da li su ga možda nečim povrijedili. Nisu mogli razumjeti čemu tolika pitanja i analize nečega što su učinili posve spontano.

U tom trenutku prilazi im Kreatilov i njegova partnerica Belisa. Kristina i Bruno pričaju o neprijatnosti koju su doživjeli s učiteljem plesa. Kreatilov se nasmije i objasni da ni centar Uni nije bez ljudi koje je vrijeme pregazilo i koji još vjeruju u stare metode učenja. Mnogi među njima još ne mogu prihvatiti činjenicu da je vrhunsko ovladavanje nečim moguće postići bez napora i prisile. Pedanter je vjerojatno zaboravio da igra i spontanost oslobađaju u čovjeku najveće mogućnosti učenja. Iz ovoga što su upravo doživjeli Kristina i Bruno su shvatili da su riječi Kreatilova istinite.

Jednog dana Kreatilov priopći Kristini, Brunu i ostalima u skupini da je uvodni stupanj završen. Njihovo znanje, lakoća razumijevanja i govorenja jezika Namreg su potpuno zadovoljavajući za nastavak njihovog daljnjeg stjecanja znanja. Svi su posve prirodno i bez napora usvojili osnovno znanje i sposobnost da se sad sami mogu suočiti s budućnošću. Produbili su sliku samog sebe i poznavanje sebe, učvrstili samopouzdanje i samopoštovanje. Održavat će sklopljena prijateljstva, ostat će prijatne uspomene i kraj je zapravo tek početak... Uz te riječi Kreatilov raširi ruke i pozove sve prijatelje da se pridruže velikom plesu u krugu, plesu snage i zajedništva.

Kristina nedugo zatim postane vrsna učiteljica. Bruno je pak pravi majstor komuniciranja na jeziku Namreg. Kao i njihovi prijatelji i oni su još uvijek na putu stalnog traženja znanja i s veseljem slijede put svog najboljeg učitelja Kreatilova, koji im je duboko prirastao srcu.

